

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 48

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
19 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 137/2009 z dnia 18 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 138/2009 z dnia 18 lutego 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 826/2008 ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych 3

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2009/11/WE z dnia 18 lutego 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej bensulfuronu, 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu, p-nitrofenolanu sodu i tebufenpiradu jako substancji czynnych ⁽¹⁾ 5

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/140/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie niepublikowania odniesienia do normy EN 3-9:2006 „Gaśnice przenośne – część 9: Wymagania dodatkowe do EN 3-7 dotyczące odporności na ciśnienie gaśnic na CO₂” zgodnie z dyrektywą 97/23/WE w sprawie urządzeń ciśnieniowych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 666) ⁽¹⁾ 13

2009/141/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 lutego 2009 r. przyspieszająca termin wypłaty drugiej raty pomocy restrukturyzacyjnej przyznanej na rok gospodarczy 2008/2009 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 798) 16

2009/142/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Zjednoczonym Królestwie w 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 977) 17

2009/143/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 18 lutego 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Danii w 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 978) 19

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 137/2009

z dnia 18 lutego 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	129,4
	JO	62,0
	MA	42,8
	TN	106,6
	TR	88,9
	ZZ	85,9
0707 00 05	JO	161,3
	MA	77,9
	TR	178,8
	ZZ	139,3
0709 90 70	JO	239,8
	MA	75,2
	TR	137,4
	ZZ	150,8
0709 90 80	EG	94,1
	ZZ	94,1
0805 10 20	EG	44,7
	IL	55,8
	MA	52,8
	TN	46,7
	TR	61,4
	ZZ	52,3
0805 20 10	IL	149,0
	MA	91,1
	ZZ	120,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	75,3
	IL	91,6
	JM	119,0
	MA	75,8
	PK	52,1
	TR	64,4
	ZZ	79,7
0805 50 10	EG	81,5
	MA	51,7
	TR	56,7
	ZZ	63,3
0808 10 80	CA	89,7
	CN	69,2
	MK	25,2
	US	111,9
	ZZ	74,0
0808 20 50	AR	103,3
	CL	77,2
	CN	67,7
	US	113,6
	ZA	97,1
	ZZ	91,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 138/2009**z dnia 18 lutego 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 826/2008 ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wione w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
Przedmiotowe zniesienie wejdzie w życie z dniem
1 kwietnia 2009 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 28 lit. b) oraz art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawiają obowiązek udzielania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych włoskich serów.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2659/94 ⁽²⁾ ustanowiło szczegółowe zasady dotyczące wyżej wspomnianego obowiązku.

(3) Artykuł 42 rozporządzenia Komisji (WE) nr 826/2008 ⁽³⁾ uchylił rozporządzenie (WE) nr 2659/94, które mimo to wciąż stosuje się w odniesieniu do umów zawartych na mocy tego rozporządzenia przed dniem 1 marca 2009 r.

(4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007 ⁽⁴⁾ („ocena funkcjonowania reformy WPR”) znosi dopłaty do prywatnego przechowywania włoskich serów, ustano-

(5) W ciągu jednego miesiąca (od dnia 1 marca do dnia 31 marca 2009 r.) w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania niektórych włoskich serów miałyby zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 826/2008. Jednakże przedmiotowe rozporządzenie nie zawiera wszystkich niezbędnych do tego celu szczególnych przepisów. Należy zatem przyjąć nowe rozporządzenie, obejmujące dopłatami z tytułu prywatnego przechowywania wyżej wspomniane włoskie sery, zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Wyżej wspomniane nowe rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie przez okres jednego miesiąca.

(6) W celu zachowania skuteczności systemu i zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych i administracji państwowej w poszczególnych państwach członkowskich, należy rozszerzyć stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2659/94 na umowy zawarte na mocy tego rozporządzenia przed dniem 1 kwietnia 2009 r.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 826/2008.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 42 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 akapit drugi drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Jednak rozporządzenie ma nadal zastosowanie do umów zawartych na mocy wymienionego uchylonego rozporządzenia przed dniem 1 kwietnia 2009 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 1.11.1994, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/11/WE

z dnia 18 lutego 2009 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej bensulfuronu, 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu, p-nitrofenolanu sodu i tebufenpiradu jako substancji czynnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad.

(2) Wpływ tych substancji czynnych na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiających. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. W przypadku bensulfuronu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy były Włochy, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 11 września 2006 r. W przypadku 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Grecja,

a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 7 grudnia 2005 r. W przypadku tebufenpiradu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy były Niemcy, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 12 marca 2007 r.

(3) Sprawozdania z oceny zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie i EFSA i przedstawione Komisji w formie sprawozdań naukowych EFSA ⁽⁴⁾, poświęconych tym substancjom, w dniu 26 września 2008 r. dla bensulfuronu, w dniu 30 września 2008 r. dla 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu oraz w dniu 23 października 2008 r. dla tebufenpiradu. Sprawozdania te zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 2 grudnia 2008 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu, p-nitrofenolanu sodu i tebufenpiradu oraz w dniu 8 grudnia 2008 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego bensulfuronu.

(4) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć te substancje czynne do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje czynne zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2008) 178, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bensulfuron (sfinalizowano dnia 26 września 2008 r.).

EFSA Scientific Report (2008) 191, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance sodium (5-nitroguaiacolate, o-nitrophenolate, p-nitrophenolate) (sfinalizowano dnia 30 września 2008 r.).

EFSA Scientific Report (2008) 192, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance tebufenpyrad (sfinalizowano dnia 23 października 2008 r.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

- (5) Bez uszczerbku dla tego ustalenia należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z tym powiadamiający powinien być zobowiązany do przekazania dalszych informacji na temat specyfikacji chemicznych, informacji pozwalających na bardziej szczegółowe rozpatrzenie kwestii drogi i szybkości degradacji bensulfuronu w warunkach tlenowych na zalanych terenach oraz informacji pozwalających na rozpatrzenie kwestii istotności metabolitów dla oceny ryzyka dla konsumenta. Ponadto należy wprowadzić obowiązek poddania 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu dalszym badaniom w celu potwierdzenia oceny ryzyka w odniesieniu do wód gruntowych oraz obowiązek przedstawienia przez powiadamiającego wyników takich badań. Wreszcie, w odniesieniu do tebufenpiradu należy nałożyć na powiadamiającego obowiązek dostarczenia informacji potwierdzających brak istotnych zanieczyszczeń oraz dodatkowych informacji dotyczących ryzyka dla ptaków owadożernych.
- (6) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.
- (7) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności w jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub wycofać, w stosownych przypadkach, istniejące pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (8) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw człon-

kowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 maja 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad jako substancje czynne w terminie do dnia 30 kwietnia 2010 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do bensulfuronu, 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu, p-nitrofenolanu sodu i tebufenpiradu, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad jako jedną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 października 2009 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej odpowiednio bensulfuronu, 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu, p-nitrofenolanu sodu i tebufenpiradu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad jako jedną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2014 r.; lub

b) w przypadku środka zawierającego bensulfuron, 5-nitrogwajakolan sodu, orto-nitrofenolan sodu, p-nitrofenolan sodu i tebufenpirad jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 30 kwietnia 2014 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2009 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/WE dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„276	Bensulfuron Nr CAS 83055-99-6 Nr CIPAC 502.201	kwas α -(4,6-dimetoksypiry- midyn-2-yl)-karbamoiłosulfoa- moilo)-o-toluenokarboksylowy (bensulfuron) sól kwasu metyl α -(4,6-dime- toksypirymidyn-2-yl)-karbamoi- losulfoamoilo)-o-toluenokarbok- syłowego (bensulfuron metylowy)	≥ 975 g/kg	1 listopada 2009 r.	31 października 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako środek chwastobójczy. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego bensulfuronu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 8 grudnia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę organizmów wodnych; w odniesieniu do zidentyfikowanych wymienionych zagrożeń należy w miarę potrzeby podjąć stosowne środki zmniejszające ryzyko, takie jak strefy buforowe, — ochronę wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba lub klimat są podatne na zagrożenia. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez powiadamiającego: — dalszych badań na temat specyfikacji, — informacji pozwalających na bardziej szczegółowe rozpatrzenie kwestii drogi i szybkości degradacji bensulfuronu metylu w warunkach tleno- wych na zalanych terenach, — informacji pozwalających na rozpatrzenie kwestii istotności metabo- litów dla oceny ryzyka dla konsumenta. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający przedłożyli Komisji wyniki odnośnych badań do dnia 31 października 2011 r.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
277	5-nitrogwajakolan sodu Nr CAS 67233-85-6 Nr CIPAC: jeszcze nieprzydzielony	2-metoksy-5-nitrofenolan sodu	≥ 980 g/kg	1 listopada 2009 r.	31 października 2019 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stądy Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 2 grudnia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — specyfikacje wytwarzanego w celach handlowych materiału technicznego; muszą być one potwierdzone i wsparte właściwymi danymi analitycznymi. Materiał używany do badania toksyczności powinien się porównywać i sprawdzać w odniesieniu do wspomnianych specyfikacji materiału technicznego, — ochronę bezpieczeństwa operatorów sprzętu i pracowników. Dopuszczalne warunki stosowania muszą zawierać zalecenia dotyczące używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej oraz stosowania środków zmniejszających ryzyko w celu ograniczenia narażenia, — ochronę wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba lub klimat są podatne na zagrożenia. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, występują o przedłożenie dalszych badań w celu rozpatrzenia kwestii ryzyka dla wód gruntowych. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadający przedłożyli Komisji wyniki odnośnych badań do dnia 31 października 2011 r.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
278	Orto-nitrofenolan sodu Nr CAS 824-39-5 nr CIPAC: jeszcze nieprzydzielony	2-nitrofenolan sodu; orto-nitrofenolan sodu	≥ 980 g/kg Następujące zanieczyszczenia budzą obawy toksykologiczne: Fenol zawartość maksymalna: 0,1 g/kg 2,4-dinitrofenol zawartość maksymalna: 0,14 g/kg 2,6-dinitrofenol zawartość maksymalna: 0,32 g/kg	1 listopada 2009 r.	31 października 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stądy Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 2 grudnia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — specyfikacje wytwarzanego w celach handlowych materiału technicznego; muszą być one potwierdzone i wsparte właściwymi danymi analitycznymi. Materiał używany do badania toksyczności powinno się porównywać i sprawdzać w odniesieniu do wspomnianych specyfikacji materiału technicznego, — ochronę bezpieczeństwa operatorów sprzętu i pracowników. Dopuszczalne warunki stosowania muszą zawierać zalecenia dotyczące używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej oraz stosowania środków zmniejszających ryzyko w celu ograniczenia narażenia, — ochronę wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba lub klimat są podatne na zagrożenia. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, występują o przedłożenie dalszych badań w celu rozpatrzenia kwestii ryzyka dla wód gruntowych. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający przedłożyli Komisji wyniki odnośnych badań do dnia 31 października 2011 r.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
279	P-nitrofenolan sodu Nr CAS 824-78-2 Nr CIPAC: jeszcze nieprzydzielony	4-nitrofenolan sodu; p-nitrofenolan sodu	≥ 998 g/kg Następujące zanieczyszczenia budzą obawy toksykologiczne: Fenol zawartość maksymalna: 0,1 g/kg 2,4-dinitrofenol zawartość maksymalna: 0,07 g/kg 2,6-dinitrofenol zawartość maksymalna: 0,09 g/kg	1 listopada 2009 r.	31 października 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego 5-nitrogwajakolanu sodu, orto-nitrofenolanu sodu i p-nitrofenolanu sodu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stądy Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 2 grudnia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — specyfikacje wytwarzanego w celach handlowych materiału technicznego; muszą być one potwierdzone i wsparte właściwymi danymi analitycznymi. Materiał używany do badania toksyczności powinien się porównywać i sprawdzać w odniesieniu do wspomnianych specyfikacji materiału technicznego, — ochronę bezpieczeństwa operatorów sprzętu i pracowników. Dopuszczalne warunki stosowania muszą zawierać zalecenia dotyczące używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej oraz stosowania środków zmniejszających ryzyko w celu ograniczenia narażenia, — ochronę wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba lub klimat są podatne na zagrożenia. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, występują o przedłożenie dalszych badań w celu rozpatrzenia kwestii ryzyka dla wód gruntowych. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadający przedłożyli Komisji wyniki odnośnych badań do dnia 31 października 2011 r.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
280	Tebufenpirad Nr CAS 119168-77-3 Nr CIPAC 725	N-(4- <i>tert</i> -butoxybenzyl(o)-4-chloro-3-etylo-1-metylopirazolo-5-karboksyamid	≥ 980 g/kg	1 listopada 2009 r.	31 października 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako akarycyd i środek owadobójczy. CZĘŚĆ B Podczas oceniania wniosków dotyczących zezwolenia dla środków ochrony roślin, zawierających tebufenpirad w innej formie niż rozpuszczalne w wodzie torebki, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) i dopilnowują, by wszelkie potrzebne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego tebufenpiradu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 2 grudnia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — bezpieczeństwo operatorów i pracowników oraz zapewnić umieszczenie w warunkach stosowania zalecenia dotyczącego używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę organizmów wodnych i dopilnować, w stosownych przypadkach, by warunki zezwolenia zawierały środki zmniejszające ryzyko, takie jak strefy buforowe, — ochronę ptaków owadożernych oraz muszą dopilnować, w stosownych przypadkach, by warunki zezwolenia obejmowały środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, by powiadamiający dostarczył Komisji: — dalsze informacje potwierdzające brak istotnych zanieczyszczeń; — informacje pozwalające na bardziej szczegółowe rozpatrzenie ryzyka dla ptaków owadożernych. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający przedłożył Komisji takie informacje do dnia 31 października 2011 r."

⁽¹⁾ Dodatkowe informacje na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 lutego 2009 r.

w sprawie niepublikowania odniesienia do normy EN 3-9:2006 „Gaśnice przenośne – część 9: Wymagania dodatkowe do EN 3-7 dotyczące odporności na ciśnienie gaśnic na CO₂” zgodnie z dyrektywą 97/23/WE w sprawie urządzeń ciśnieniowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 666)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/140/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

uwzględniając opinię Stałego Komitetu powołanego zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 97/23/WE stanowi, że urządzenia ciśnieniowe oraz zespoły mogą być wprowadzane do obrotu oraz wprowadzane do użytku jedynie, jeśli są właściwie zainstalowane oraz utrzymywane we właściwy sposób dla przewidzianego wykorzystania, nie zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu osób oraz, jeżeli to jest stosowne, zwierząt domowych lub mienia.

(2) Urządzenia ciśnieniowe oraz zespoły uznawane są za spełniające zasadnicze wymogi określone w dyrektywie 97/23/WE, jeśli spełniają krajowe normy transponujące zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) Zgodnie z art. 6 dyrektywy 97/23/WE Szwecja wniosła formalny sprzeciw w odniesieniu do normy EN 3-9:2006, przyjętej przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) w dniu 2 listopada 2006 r., do której odniesienie jeszcze nie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(4) Szwecja uważa, że sekcje 4, 5.1, 5.2, 5.4, 6 i 8 normy EN 3-9:2006 nie spełniają zasadniczych wymogów określonych w dyrektywie 97/23/WE.

(5) W odniesieniu do sekcji 4 (materiały) normy EN 3-9:2006 Szwecja uważa, że podano w nim jedynie ogólne informacje i że z tego powodu niemożliwe jest ustalenie rozwiązań technicznych dotyczących wymogów w odniesieniu do materiałów technicznych ustanowionych w pkt 4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE. Dokładny wybór materiału jest w tym kontekście niezbędny, aby spełnić kilka zasadniczych wymogów bezpieczeństwa dotyczących urządzeń ciśnieniowych zgodnie z odnośnym wymogiem zlecenia M/071 CEN-u.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 9.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

- (6) W sekcji 4 normy EN 3-9:2006 nie określono rodzaju materiałów, których należy użyć. W normie wykluczone zostało jedynie stosowanie materiałów niemetalicznych w korpusach urządzeń do sterowania i wymagane jest, aby materiał, z którego wykonane są komponenty i który może mieć kontakt z częściami składowymi, był kompatybilny zarówno z zawartością innych komponentów, jak i z materiałem, z których są one wykonane. Dlatego wobec braku konkretnych specyfikacji technicznych w sekcji 4 normy EN 3-9:2006 nie potwierdza się domniemanej zgodności z wymogami w pkt 4 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.
- (7) Sekcja 5 (projekt) normy EN 3-9:2006, a w szczególności sekcje 5.1 i 5.2, zdaniem Szwecji nie zawierają wymogów technicznych dotyczących projektowania pojemników na CO₂ odpowiednio odpornych na ograniczanie ciśnienia. Szwecja uważa, że klauzule te nie spełniają wymogów pkt 2.3 i 2.9 załącznika I dyrektywy 97/23/WE.
- (8) Sekcje 5.1 i 5.2 normy EN 3-9:2006 nie zawierają żadnych szczegółowych wymogów dotyczących projektowania cylindra i urządzenia sterującego ani szczegółowych rozwiązań technicznych, aby zapewnić bezpieczne napełnianie i odprowadzanie. Dlatego ich treść nie jest wystarczająca, aby potwierdzić domniemaną zgodność z wymogami dotyczącymi bezpiecznej obsługi oraz działania w pkt 2.3 i dotyczącymi bezpiecznego napełniania i odprowadzania w pkt 2.9 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.
- (9) Szwecja uważa również, że sekcja 5.4 normy EN 3-9:2006 nie spełnia wymogów pkt 2.11.2 załącznika I dyrektywy 97/23/WE.
- (10) Sekcja 5.4 normy EN 3-9:2006 stanowi, że membrana urządzenia bezpieczeństwa musi się włączać, kiedy wartość ciśnienia mieści się w przedziale od wartości o 10 % wyższej od najwyższego dopuszczalnego PS do wartości ciśnienia badawczego PT. Membrana bezpieczeństwa określona jest w normach jako osprzęt zabezpieczający. Jednakże membrana bezpieczeństwa nie jest typowym urządzeniem ograniczającym ciśnienie, lecz urządzeniem ochronnym, ponieważ jej zadaniem jest ograniczanie zagrożenia w przypadku przepełnienia lub przegrzania. Poza tym pkt 2.11.2 załącznika I dyrektywy 97/23/WE dotyczący urządzeń ograniczających ciśnienie stanowi, że urządzenia te muszą być tak zaprojektowane, aby ciśnienie nie przekroczyło na stałe najwyższego dopuszczalnego ciśnienia PS, i że dopuszczalny jest jednak krótkotrwały skokowy wzrost ciśnienia, które może przekroczyć dopuszczalne ciśnienie PS maksymalnie o 10 %. Dlatego ten podpunkt normy nie potwierdza domniemanej zgodności z dyrektywą 97/23/WE.
- (11) Zdaniem Szwecji sekcja 6 normy EN 3-9:2006 (wytwarzanie gaśnicy z części) zgodnie z załącznikiem ZA ma na celu potwierdzenie zgodności z wymogami w pkt 2.8 (zespoły) załącznika I do dyrektywy 97/23/WE. Jednakże pkt 2.8 załącznika I do tej dyrektywy dotyczy projektowania, a nie wytwarzania gaśnicy z części.
- (12) Punkt 2.8 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE zawiera wymogi dotyczące projektowania zespołów, aby zapewnić przydatność różnych komponentów, ich właściwe zintegrowanie i zmontowanie w zintegrowaną i funkcjonalną całość. Punkt 3 załącznika I do tej dyrektywy zawiera dokładne wymogi dotyczące wytwarzania.
- (13) Sekcja 6 normy EN 3-9:2006 nie zawiera szczególnych wymogów dotyczących projektu. Zawiera on ogólne informacje dotyczące zarówno projektu, jak i wytwarzania i nie wystarcza do potwierdzenia domniemanej zgodności z wymogami w pkt 2.8 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE. Ponadto ponieważ treść tego punktu nie odpowiada stosownym wymogom dyrektywy, może to prowadzić do nieporozumień.
- (14) Poza tym Szwecja uważa, że sekcja 8 normy EN 3-9:2006 nie odpowiada wymogom określonym w pkt 3.3 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE, ponieważ brakuje w nim dwóch spośród najważniejszych parametrów: najwyższego dopuszczalnego ciśnienia PS i najwyższej dopuszczalnej temperatury (TS max).
- (15) W pkt 3.3 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE zawarte są szczegółowe wymogi dotyczące oznakowywania i etykietowania urządzeń ciśnieniowych. Obejmują one, dla wszystkich urządzeń ciśnieniowych, informacje dotyczące najniższych/najwyższych wartości dopuszczalnych.
- (16) Sekcja 8 normy EN 3-9:2006 zawiera wymogi dotyczące oznakowania najwyższego dopuszczalnego ciśnienia PS, ale nie zawiera wymogów dotyczących najniższej i najwyższej dopuszczalnej temperatury (TS min i TS max). Z tego względu nie wystarcza on do potwierdzenia domniemanej zgodności z pkt 3.3 załącznika I do dyrektywy 97/23/WE.

(17) Poza tym, jak wynika z ogólnej oceny struktury i treści normy EN 3-9:2006, nie określono w niej wyraźnie, czy odnosi się ona wyłącznie do wymogów dotyczących projektu zespołów (przenośne gaśnice ciśnieniowe), czy również obejmuje projekt komponentów i fazę wytwarzania zespołów. Może to przyczynić się do nieporozumień co do zakresu i związku między klauzulami a zasadniczymi wymogami dyrektywy 97/23/WE.

(18) Dlatego na podstawie normy EN 3-9:2006, informacji otrzymanych w ramach konsultacji z władzami krajowymi, CEN-em i przemysłem oraz na podstawie niniejszej oceny wszystkich danych aspektów, stwierdza się, że zharmonizowana norma EN 3-9:2006 nie spełnia odpowiednich zasadniczych wymogów dyrektywy 97/23/WE.

(19) Dlatego też odniesienie do normy EN 3-9:2006 nie powinno zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy EN 3-9:2006 „Gaśnice przenośne – część 9: Wymania dodatkowe do EN 3-7 dotyczące odporności na ciśnienie gaśnic na CO₂” nie jest publikowane w wykazie norm publikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 lutego 2009 r.****przyśpieszająca termin wypłaty drugiej raty pomocy restrukturyzacyjnej przyznanej na rok gospodarczy 2008/2009 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 798)**(2009/141/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

się swych kwot od dnia 1 października 2008 r., do dnia wypłaty pierwszej raty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 5,

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 państwa członkowskie mogą wypłacić 100 % pomocy restrukturyzacyjnej przewidzianej w art. 3 wymienionego rozporządzenia w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 w jednej racie. W takim przypadku wypłata nastąpi w czerwcu 2009 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

Do dnia 31 marca 2009 r. państwa członkowskie informują Komisję, czy zamierzają skorzystać z możliwości przewidzianej w pierwszym ustępie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

(1) Artykuł 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 umożliwia Komisji podjęcie decyzji o przyspieszeniu terminów wypłaty pomocy przyznanej na mocy tymczasowego systemu restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego ustanowionego tym rozporządzeniem.

(2) Ponieważ fundusz restrukturyzacji, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, dysponuje niezbędnymi środkami finansowymi, należy umożliwić państwom członkowskim przyspieszenie terminu wypłaty drugiej raty pomocy restrukturyzacyjnej przyznanej na rok gospodarczy 2008/2009 przedsiębiorstwom, plantatorom oraz podmiotom świadczącym usługi przy użyciu maszyn rolniczych, którzy zrzekli

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 lutego 2009 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Zjednoczonym Królestwie w 2008 r.

*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 977)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2009/142/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu ptasiej grypy.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 oraz art. 3a ust. 1,

(5) Artykułem 3a ust. 3 tiret pierwsze i drugie decyzji 90/424/EWG ustanowiono zasady dotyczące części procentowej kosztów poniesionych przez państwo członkowskie, która może zostać pokryta w ramach wkładu finansowego Wspólnoty.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ptasia grypa jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli, wywierającą poważny wpływ na rentowność gospodarstw drobiarskich, co z kolei wywołuje zakłócenia w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w wywozie do krajów trzecich.

(6) Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽³⁾.

(2) W przypadku wystąpienia ogniska ptasiej grypy zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw drobiarskich w danym państwie członkowskim, w innych państwach członkowskich lub w państwach trzecich poprzez międzynarodowy handel żywym drobiem lub otrzymanymi z niego produktami.

(7) W Zjednoczonym Królestwie wystąpiły w 2008 r. ogniska ptasiej grypy. Na podstawie dyrektywy 2005/94/WE Zjednoczone Królestwo wprowadziło środki mające na celu zwalczenie ognisk tej choroby.

(3) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG ⁽²⁾ określa środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby powinny być natychmiast wdrożone przez państwa członkowskie w trybie pilnym w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.

(8) Władze Zjednoczonego Królestwa całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 3 decyzji 90/424/EWG i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(4) Decyzją 90/424/EWG ustalono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanie zagrożenia. Zgodnie z art. 3a tej decyzji

(9) Szacunkowe podsumowania kosztów poniesionych w celu zwalczenia ptasiej grypy zostały przedstawione przez Zjednoczone Królestwo w dniach 1 sierpnia i 3 września 2008 r.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Zjednoczonego Królestwa

Można przyznać Zjednoczonemu Królestwu wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3a ust. 2 i 3 decyzji 90/424/EWG, podjętych w 2008 r. w celu zwalczania ptasiej grypy.

Artykuł 2

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 lutego 2009 r.****w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczanego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Danii w 2008 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 978)***(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)****(2009/143/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 oraz art. 3a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ptasia grypa jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli, wywierającą poważny wpływ na rentowność gospodarstw drobiarskich, co z kolei wywołuje zaburzenia w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w wywozie do krajów trzecich.

(2) W przypadku wystąpienia ogniska ptasiej grypy występuje ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw drobiarskich – tak w danym państwie członkowskim, jak i w krajach trzecich – poprzez międzynarodowy handel żywym drobiem lub otrzymanymi z niego produktami.

(3) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG ⁽²⁾ określa środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby powinny być natychmiast wdrożone przez państwa członkowskie w trybie pilnym w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.

(4) Decyzją 90/424/EWG ustalono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 3a tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu ptasiej grypy.

(5) Artykuł 3a ust. 3 tiret pierwsze i drugie decyzji 90/424/EWG ustanawia zasady dotyczące części procentowej kosztów poniesionych przez państwo członkowskie, która może zostać pokryta w ramach wkładu finansowego Wspólnoty.

(6) Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽³⁾.

(7) W Danii wystąpiły w 2008 r. ogniska ptasiej grypy. Na podstawie dyrektywy 2005/94/WE Dania wprowadziła środki mające na celu zwalczenie ognisk tej choroby.

(8) Władze Danii całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 3 decyzji 90/424/EWG i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(9) Ostateczne szacunkowe podsumowania kosztów poniesionych w celu zwalczania ptasiej grypy zostały przedstawione przez Danię w dniach 13 maja oraz 1 lipca 2008 r.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Danii

Można przyznać Danii wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3a ust. 2 i 3 decyzji 90/424/EWG, podjętych w 2008 r. w celu zwalczania ptasiej grypy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

*Artykuł 2***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.